॥ શ્રી સંતરામ મહારાજ સત્ય છે ॥

સ્તવન

પ્રકાશક : શ્રી સંતરામ મંદિર, નડિયાદ.

॥ શ્રી સંતરામ બાવની ॥

જય સદ્‌ગુરુ જય મહારાજ, પ્રગટ થયા ભક્તોને કાજ,
અવધૂત વેષે સઘળે ફરી, ધ્યાન યોગની વાત કરી,
ગઢ ગિરનારથી આવ્યા દેવ, જગકલ્યાણ ને કરવા સેવ,
સેવા-સ્મરણનો લૈ આહાર, નિરાધારનો તું આધાર. ૪

દંડ-કમંડલું કમરમાં ધરી, હાજર થાતો ભાવ ભરી,
રૂપે-અરૂપી તું સોહાય, મન મારું એમાં લોભાય,
લીલા તારી ગાઉં અપાર, દેજે મુક્તિ એમાં સાર,
સૂણી આજ બાળકનો સાદ, એને તું ના કરજે નિરાશ. ૮

અવધૂત ઓલિયા રૂપ ધરી, શ્વેત અંગરખું અંગે ધરી,
બે શિષ્યોને લઈ સંગાથ, સૂણાવ્યો તેં બંસીનાદ,
નાદ સૂણી સૌ આભા થયા, લીલા કરી અલોપ થયા,
ભાન ભૂલ્યા શ્રી લક્ષ્મણદાસ, શોધવા લાગ્યા થૈ ઉદાસ. ૧૨

વન-ઉપવન જળ સ્થળને પૂછે, વાવડ ન મળતાં આંસુ લૂછે,
રાખી હૈયે એકજ ટેક, ફરતાં પહોંચ્યા ગિરનાર છેક,
લીલા સૂણી ત્યાં અપરંપાર, ગાતા થાશે બેડો પાર,
લોક શિક્ષણ દેવા કાજ, પ્રગટ્યા આપ યોગીશિરતાજ. ૧૬

જૂનાગઢ તળેટી માંહ્ય, સ્ત્રી એક રોતી કૂટતી હાય,
વિપ્ર સ્ત્રીનો મૃતભરથાર, ત્યજી ગયો એનો સંસાર,
કલ્પાંત સુણી આવ્યા યોગી, માધાનંદનું નામ ધરી,
સાદ સુણી યમદૂત ભાગ્યો, સૂતો જાણે હમણાં જાગ્યો. ૨૦

પ્રાણ દઈને ગુપ્ત થયા, સચરાચરમાં ફરતાં રહ્યાં,
આવ્યા ફરતાં વઢવાણ ગામ, ગંભીરસિંહ રિબાતો આમ,
અંતિમ ઘડીઓ એની ગણાય, વહારે એની દોડી જાય,
ચરણરજ દૈ બેઠો કર્યો, જન્મ-મરણનો ફેરો ટળ્યો. ૨૪

પૃથ્વીરાજના મહેલે ગયા, અભય વરદાનો એને કહ્યા,
રાજગાદીની ચિંતા બાળી, આધિ-વ્યાધિ ઉપાધિ ટાળી,

રાજકુંવરસિંહ આવ્યો શરણ, પામ્યો સુખે ગુરુચરણ,
ધન્ય ઘડી એ ધન્ય દિન, ભક્તિ ભાવે થયો તલ્લીન. ૨૮

ગોવિંદરાવે નમન કીધું, રાજગાદીનું વચન દીધું,
ગાયકવાડને દીધી ગાદી, ગુરુ તણી એ પરસાદી,
દીન પતિત તણાં રખવાળ, આવી માથે કર પંપાળ,
હું છું તારો બાળ ગમાર, ના જોશો અવગુણ લગાર. ૩૨

તાપી તટ ઉતરાણ આવ્યા, જિતા મુનીને ગુરુ માન્યા,
બાલયોગીનું નામ ધરી, જનસેવા ખૂબ પ્રેમે કરી,
સુરતમાં લોક આગથી ડર્યાં, કમંડલું જળથી શાંત કર્યાં,
અનવર હુસેનનાં ઘરમાં જઈ, કાઢ્યું પ્રેતને પાણી દઈ. ૩૬

કતાર ગામે સુખાજી ભગત, ચરણ સેવતાં જીત્યા જગત,
અશ્વિનીકુમાર તીર્થે જાય, જોઈ સંતો રાજી થાય,
ઢીમર માછીમારે જોયું, તન-મન કેરું ભાન ખોયું,
શાયર બંસીલાલ મળ્યા, એનાં કૈંક જન્મના પુણ્ય ફળ્યાં. ૪૦

શ્રીરંગદાસના ધામે ગયા, તુંબીથી જલપાત્રો ભર્યા,
જિતામુનીને થઈ ગઈ જાણ, ભાગ્યા બાલયોગી તત્કાળ,

પૂર્વ જીવનને વ્યતીત કરી, અવધૂત રૂપે જગમાં ફરી,
વાંકાનેરમાં વીરો મળ્યો, સમજુ પુત્રીનો ફેરો ફળ્યો. ૪૪

પીપલગ ગામે આવી ચઢ્યા, રાયણ કેરી બખોલે રહ્યા,
ધન ધન પૂંજાભાઈ ભગત, તમે કર્યું શ્રી ગુરુ જતન,

ડૂંગા કૂઈ પર સ્નાન કર્યું, આજે દેરી નામ ધર્યું,
શ્રદ્ધા ભાવે જે ત્યાં જાય, દુઃખ દારિદ્રય તેના જાય. ૪૮

પૂંજાભાઈને વશ થયા, નટપુરમાં શ્રી સ્થિર થયાં,
સંત સમાગમ નિશદિન થાય, મહારાજના સૌ ગુણલા ગાય,

અવધૂત દશાનો ત્યાગ કરી, શ્રી સંતરામનું નામ ધરી,
બેઠાં આસનવાળી આજ, બોલો જય જય જય મહારાજ. ૫૨

॥ શ્રી દત્તબાવની ॥

માલા કમંડલુ લસે કર નીચલામાં, ડમરુ ત્રિશૂળ વચલા કરમાં બિરાજે,
ઊંચા દ્વિહસ્તકમલે શુભ શંખચક્ર, એવા નમું વિધિહરીશસ્વરૂપદત્ત.

જય યોગીશ્વર દત્ત દયાળ! તું જ એક જગમાં પ્રતિપાળ!
અત્ર્યનસૂયા કરી નિમિત્ત, પ્રગટ્યો જગકારણ નિશ્ચિત.

બ્રહ્માહરિહરનો અવતાર, શરણાગતનો તારણહાર;
અંતર્યામી સત્ ચિત્ સુખ, બહાર સદ્‌ગુરુ દ્વિભુજ સુમુખ. ૪

ઝોળી અન્નપૂર્ણા કર માંહ્ય, શાંતિ કમંડલ કર સોહાય;
ક્યાંય ચતુર્ભુજ ષડ્‌ભુજ સાર, અનંતબાહુ તું નિર્ધાર.

આવ્યો શરણે બાળ અજાણ, ઉઠ દિગંબર ચાલ્યા પ્રાણ!
સૂણી અર્જુન કેરો સાદ, રીઝ્યો પૂર્વે તું સાક્ષાત્. ૮

દીધી રિદ્ધિ સિદ્ધિ અપાર, અંતે મુક્તિ મહાપદ સાર;
કીધો આજે કેમ વિલંબ? તુજ વિણ મુજને ના આલંબ!

વિષ્ણુશર્મ દ્વિજ તાર્યો એમ, જમ્યો શ્રાદ્ધમાં દેખીપ્રેમ,
જંભદૈત્યથી ત્રાસ્યા દેવ, કીધી મ્હેર તેં ત્યાં તતખેવ. ૧૨

વિસ્તારી માયા દિતિસુત, ઈંદ્રકરે હણાવ્યો તૂર્ત,
એવી લીલા કંઈ કંઈ શર્વ, કીધી વર્ણવે કો તે સર્વ!

દોડ્યો આયુ સુતને કામ, કીધો એને તેં નિષ્કામ;
બોધ્યા યદુને પરશુરામ, સાધ્યદેવ પ્રહ્‌લાદ અકામ. ૧૬

એવી તારી કૃપા અગાધ! કેમ સુણે ના મારો સાદ?
દોડ અંત ના દેખ અનંત! મા કર અધવચ શિશુનો અંત!

જોઈ દ્વિજસ્ત્રી કેરો સ્નેહ, થયો પુત્ર તું નિઃસંદેહ,
સ્મર્તુગામી કલિતાર કૃપાળ! તાર્યો ધોબી છેક ગમાર. ૨૦

પેટપીડથી તાર્યો વિપ્ર, બ્રાહ્મણશેઠ ઉગાર્યો ક્ષિપ્ર,
કરે કેમ ના મારી વ્હાર? જો આણીગમ એક જ વાર!

શુષ્ક કાષ્ટને આણ્યાં પત્ર! થયો કેમ ઉદાસીન અત્ર?
જર્જર વંધ્યા કેરાં સ્વપ્ન, કર્યાં સફળ તેં સુતના કૃત્સ્ન. ૨૪

કરી દૂર બ્રાહ્મણના કોઢ, કીધા પૂરણ એના કોડ;
વંધ્યા ભેંસ દૂઝવી દેવ, હર્યું દારિદ્રય તેં તતખેવ.

ઝાલર ખાઈ રીઝ્યો એમ, દીધો સુવર્ણઘટ સપ્રેમ;
બ્રાહ્મણસ્ત્રીનો મૃત ભરથાર, કીધો સજીવન તેં નિર્ધાર. ૨૮

પિશાચ પીડા કીધી દૂર, વિપ્રપુત્ર ઉઠાડ્યો શૂર,
હરી વિપ્રમદ અંત્યજ હાથ, રક્ષ્યો ભક્ત ત્રિવિક્રમ તાત!

નિમિષમાત્રે તંતુક એક, પહોંચાડ્યો શ્રીશૈલે દેખ,
એકી સાથે આઠ સ્વરૂપ, ધરી દેવ બહુરૂપ અરૂપ. ૩૨

સંતોષ્યા નિજ ભક્ત સુજાત, આપી પરચાઓ સાક્ષાત્;
યવનરાજની ટાળી પીડ, જાતપાતની તને ન ચીડ,

રામકૃષ્ણરૂપે તેં એમ, કીધી લીલાઓ કંઈ તેમ,
તાર્યાં પથ્થર ગણિકા વ્યાધ! પશુ પંખી પણ તુજને સાધ. ૩૬

અધમ ઓધારણ તારું નામ, ગાતાં સરે ન શાં શાં કામ?
આધિ વ્યાધિ ઉપાધિ સર્વ ટળે સ્મરણમાત્રથી સર્વ!

મૂઠચોટ ના લાગે જાણ, પામે નર સ્મરણે નિર્વાણ;
ડાકણ શાકણ ભેંસાસુર, ભૂત પિશાચો જંદ અસુર. ૪૦

નાસે મૂઠી દઈને તૂર્ત, દત્તધૂન સાંભળતાં મૂર્ત,
કરી ધૂપ ગાયે જે એમ, દત્તબાવની આ સપ્રેમ;

સુધરે તેના બન્ને લોક, રહે ન તેને ક્યાંયે શોક!
દાસી સિદ્ધિ તેની થાય, દુઃખ દારિદ્રય તેનાં જાય. ૪૪

બાવન ગુરુવારે નિત નેમ, કરે પાઠ બાવન સપ્રેમ;
યથાવકાશે નિત્ય નિયમ, તેને કદી ન દંડે યમ,

અનેક રૂપે એજ અભંગ, ભજતાં નડે ન માયા-રંગ!
સહસ્ર નામે નામી એક, દત્ત દિગંબર અસંગ છેક. ૪૮

વંદુ તુજને વારંવાર, વેદ શ્વાસ તારા નિર્ધાર,
થાકે વર્ણવતાં જ્યાં શેષ, કોણ રાંક હું બહુકૃતવેષ;

અનુભવતૃપ્તીનો ઉદ્‌ગાર, સૂણી હસે તે ખાસે માર,
તપસીતત્ત્વમસી એ દેવ, બોલો જય જય શ્રી ગુરુદેવ. ૫૨

॥ શ્રી હનુમાન ચાલીસા ॥

(દોહો)

શ્રી ગુરુ ચરન સરોજ રજ નિજ મન મુકુરુ સુધારિ;, બરનઉં રઘુબર બિમલ જસું જો દાયક ફલ ચારિ.
બુદ્ધિહીન તનુ જાનિકે સુમિરૌં પવન-કુમાર;, બલ બુદ્ધિ બિદ્યા દેહું મોહિ હરહું કલેસ બિકાર.

(ચોપાઈ)

જય હનુમાન જ્ઞાન ગુન સાગર, જય કપીસ તિહું લોક ઉજાગર.
રામ દૂત અતુલિત બલ ધામા, અંજનિ - પુત્ર પવનસુત નામા. ૨

મહાબીર બિક્રમ બજરંગી, કુમતિ નિવાર સુમતિ કે સંગી.
કંચન બરન બિરાજ સુબેસા, કાનન કુંડલ કુંચિત કેસા. ૪

હાથ બજ ઔર ધ્વજા બિરાજૈ, કાંધે મૂંજ જનેઊ સાજૈ.
શંકર સુવન કેસરીનંદન, તેજ પ્રતાપ મહા જગ વંદન. ૬

વિદ્યાવાન ગુની અતિ ચાતુર, રામ કાજ કરિબે કો આતુર.
પ્રભુ ચરિત્ર સુનિબે કો રસિયા, રામ લખન સીતા મન બસિયા. ૮

સૂક્ષ્મ રૂપ ધરિ સિયહિં દિખાવા, બિકટ રૂપ ધરિ લંક જલાવા.
ભીમ રૂપ ધરિ અસુર સઁહારે, શ્રી રામચંદ્ર કે કાજ સઁવારે. ૧૦

લાય સજીવન લખન જીયાયે, શ્રી રઘુબીર હરષિ ઉર લાયે.
રઘુપતિ કીન્હીં બહુત બડાઈ, તુમ મમ પ્રિય ભરત સમ ભાઈ. ૧૨

સહસ્ર બદન તુમ્હારો જસ ગાવૈ, અસ કહી શ્રીપતિ કંઠ લગાવૈ.
સનકાદિક બ્રહ્માદિ મુનીસા, નારદ સારદ સહિત અહીસા. ૧૪

યમ કુબેર દિગપાલ જહાં તે, કબિ કોબિદ કહિ સકે કહાં તે.
તુમ ઉપકાર સુગ્રીવહિ કીન્હા, રામ મિલાય રાજ પદ દીન્હા. ૧૬

તુમ્હારો મંત્ર બિભીષન માના, લંકેશ્વર ભયે સબ જગ જાના.
જુગ સહસ્ર જોજન પર ભાનૂ, લીલ્યો તાહિ મધુર ફલ જાનૂ. ૧૮

પ્રભુ મુદ્રિકા મેલિ મુખ માંહીં, જલધિ લાંઘિ ગયે અચરજ નાહીં.
દુર્ગમ કાજ જગત કે જેતે, સુગમ અનુગ્રહ તુમ્હરે તેતે. ૨૦

રામ દુઆરે તુમ રખવારે, હોત ન આજ્ઞા બિનુ પૈસારે.
સબ સુખ લહૈ તુમ્હારી સરના, તુમ રક્ષક કાહુ કો ડરના. ૨૨

અપના તેજ સમ્હારો આપૈ, તીનો લોક હાંકતેં કાંપૈ.
ભૂત પિશાચ નિકટ નહીં આવૈ, મહાબીર જબ નામ સુનાવૈ. ૨૪

નાસે રોગ હરે સબ પીરા, જપત નિરંતર હનુમંત બીરા.
સંકટસે હનુમાન છુડાવૈ, મન કર્મ બચન ધ્યાન જો લાવૈ. ૨૬

સબ પર રામ તપસ્વી રાજા, તિનકે કાજ સકલ તુમ સાજા.
ઔર મનોરથ જો કોઈ લાવૈ, સોઈ અમિત જીવન ફલ પાવૈ. ૨૮

ચારોં જુગ પરતાપ તુમ્હારા, હૈ પરસિદ્ધ જગત ઉજિયારા.
સાધુ સંત કે તુમ રખવારે, અસુર નિકંદન રામ દુલારે. ૩૦

અષ્ટ સિદ્ધિ નવ નિધિ કે દાતા, અસ બર દીન જાનકી માતા.
રામ રસાયન તુમ્હરે પાસા, સદા રહો રઘુપતિ કે દાસા. ૩૨

તુમ્હરે ભજન રામ કો પાવૈ, જનમ જનમ કે દુઃખ બિસરાવૈ.
અંત કાલ રઘુબર પુર જાઈ, જહાઁ જન્મ હરિ-ભક્ત કહાઈ. ૩૪

ઔર દેવતા ચિત્ત ન ધરઈ, હનુમંત સેઈ સર્વ સુખ કરઈ.
સંકટ કટૈ મિટૈ સબ પીરા, જો સુમિરૈ હનુમંત બલબીરા. ૩૬

જૈ જૈ જૈ હનુમંત ગુંસાઈ, કૃપા કરહુ ગુરુ દેવ કી નાઈ.
જો સતબાર પાઠ કર કોઈ, છુટહિ બંદિ મહા સુખ હોઈ. ૩૮

જો યહ પઢૈ હનુમાન ચાલીસા, હોય સિદ્ધિ સાખી ગૌરીસા.
તુલસીદાસ સદા હરિ ચેરા, કીજે નાથ હૃદય મહઁ ડેરા. ૪૦

(દોહા)

પવનતનય સંકટ હરન, મંગલ મૂરતિ રૂપ,
રામ લખન સીતા સહિત, હૃદય બસહુ સુર ભૂપ.

॥ શ્રી સંતરામ ચાલીસા ॥

જય સંતરામ નામ સુખધામા, પ્રથમ કરઉં પદકંજ પ્રનામા.
યોગીરાજ ગિરી શિખર નિવાસા, ત્રિલોક વ્યાપક પરમ પ્રકાશા. ૨

બ્રહ્મા વિષ્ણુ શિવ મહાશક્તિ, દત્ત સ્વરૂપ અનુપ વિભુતિ.
કંઠ સોહત રૂદ્રાક્ષકી માલા, આજાન બાહુ નેત્ર વિશાલા. ૪

સર્જક, પોષક, નાશક ત્રાતા, સદ્‌ગુરુ આપ, આપ પિતુમાતા.
સુમરે આપ નામ સદ્‌ભાવે, ઔર સુશ્રદ્ધા ધ્યાન લગાવે. ૬

તાકો ઘર સુખ શાન્તિ વાસા, સફલ હોત સબ મનકી આશા.
જો કોઈ નામકી ધુન લગાવે, ભૂત પિશાચ નિકટ નહિ આવે. ૮

જડ ચેતન સંતરામ સમાયા, જગ પ્રસરી હૈ આપકી માયા.
શારદ નારદ શેષ સુરેશા, મહિમા ગાવત ઋષિ મુનિશા. ૧૦

નિર્વિકાર સાકાર અકામી, કરૂણા સાગર અંતરયામી.
ભજન ભાવસે જો કોઈ ગાવે, કટે કલેશ મન શાન્તિ પાવે. ૧૨

સંતરામ સ્મરણ સુખશાતા, કલિયુગમેં ચારોં ફલ દાતા.
વેદ ગીતા ગાયત્રી માતા, આપ જ્ઞાનકી સબ યશગાથા. ૧૪

પુજા જપ તપ વિધિ પ્રકારા, અજાન હૈ પ્રભુ ભક્ત તુમ્હારા.
તાત ગતિ મતિ કલા અગાધા, ક્ષમા કરહુ મમ સબ અપરાધા. ૧૬

ૐકાર સાકાર સમાયા, બાલયોગી રૂપ લેકે આયા.
જીર્ણ દુર્ગ ભૂમિ પાવન કિન્હા, મૃત બ્રાહ્મણ નવ જીવન દિન્હા. ૧૮

ચુડાસમા નૃપ ગંભીર ભોગી, કાંચન સમ તન કીયા નિરોગી.
ઝાલાનૃપને સ્વાગત કીયા, દીર્ઘકાલ રાજપદ દીયા. ૨૦

આપ જાનત હૈ મનોભાવકો, નૃપતિ બનાયા ગોવિંદરાવકો.
વિચરણ કરકે વરાડ આયા, કૃષ્ણ બંસીકા સુર સુનાયા. ૨૨

લખનદાસ સુન હુવા અચંબા, પ્રભુ દર્શનકા હૃદય અજંપા.
અંતરધ્યાન હો શુભ મુરતમેં, આપ પધારે હૈ સુરતમેં. ૨૪

ભીષન આગ જલ છાંટ બુઝાયા, ભૂત પિશાચકા ત્રાસ છુડાયા.
તાપી તટ આશ્રમમેં આયા, જિતા મુનિકો ગુરુ બનાયા. ૨૬

મહાજ્ઞાન સાગર જગરાયા, આપ દીખાવત આપકી માયા.
ગગન ભ્રમણ જલ ઉપર ચલના, સ્વયં સિદ્ધ વિભુ વંદન ચરના. ૨૮

જય સંતરામ જગત ઉજીયારા, આપકી લીલા અપરંપારા.
ખોજત ગુરુ લખન દશ દિશા, કરત કસોટી ભક્તકી ઈશા. ૩૦

લખન ચલત જબ નટપુર આયા, પ્રભુને તબ નિજરૂપ દીખાયા.
પુલકિત તન લખન મુદ કૈસે, રામ મીલે અંજનિ સુત જૈસે. ૩૨

શિષ્યકો યોગારૂઢ બનાયા, જન સેવાકા મંત્ર પઢાયા.
રોગી દલિત પિડીત આધારા, કૃપા આપકી અમૃત ધારા. ૩૪

ઉચ્ચ નીચકા ભેદ ભુલાયા, સાધુ સંતકી શિતળ છાયા.
જપત નિરંતર આપકી માલા, પાવત ધન અરૂ બાલ ગોપાલા. ૩૬

શ્રી સંતરામ સમેટી માયા, શિષ્ય લખનમેં આપ સમાયા.
દીપ જ્યોત પ્રગટ ૐકારા, હૈ જગ વંદિત તત્ત્વ તુમ્હારા. ૩૮

સમાધિ સ્થાન દર્શનકો આવે, ભક્તિ બઢે ઔર શુભ ફલ પાવે. ૪૦
સોબાર પઢે ચાલીસા કોઈ, સર્વ પ્રકાર સુખ શાન્તિ હોઈ.

શુભ ફલદાઈ ચાલીસા, પ્રેરિત હૈ સંતરામ, નિમિત્ત બનાયા સંતને, ત્રાપજકરકા નામ,

॥ શ્રી સંતરામ ગુરુબાવની ॥

આગે હમ દાસા હુએ પણ આતમ ચીન્યા નાંહ્ય,
મનમુખી મનકે પાસ રહે શબદા પરખે કાંહ્ય, ૧
સતગુરુ સંતરામ મહારાજ દયા કરી ઉતારો ભવપાર.

ઐ જુગમેં મે દાસ હુએ તુમારે દાસન કેરા દાસ, ૨
ફિર ફિર કે મેં દાસ હું જેસે હંસ સરોવર પાસ.

ઘાયલ ઘુમા જયું ફિરે એસે સમજણ ઘુમે દાસ, ૩
આશા તૃષ્ણા માર લિયા નિરાશા મેરી પાસ.

આગે હમ એસા કર જાનતે એક સંસાર એક હમ, ૪
કજા કસોટી ફીર વલી જબ આઈ સતગુરુકી ગમ.

મેરે મનકી કયા કહું ધાતા ઓરમ ઓર, ૫

સતગુરુ મોએ આનમીલે જબ ચિત્ત બેઠા એક ઠોર.

માયામેંસે દૂર કીયા ને આના એક હી પાર, ૬
સતગુરુ મોએ આનમીલે એ દેહ ધરેકા સાર.

કાહા જાને આ કુન કમાઈ કુન પુનસે આઈ બસેહે ઉર, ૭
સતગુરુ મોએ આનમીલે નીતો બહે જાતે બે પૂર.

મન મેરા તો થક ગયા હે ઉપાધીસે ઉલટા, ૮
સતગુરુ મોએ આનમીલે જબ તાર હુઆ એક સુલટા.

મન મેરા તો પાંગા હુઆ નર તે લાગા નાસા, ૯
સતગુરુ મોએ આનમીલે જબ તાર હુઆ એક સાસા.

મન મેરા તો મર ગયા હે પાંચુ ભીતર પેઠા, ૧૦
સતગુરુ મોએ આનમીલે જબ તાર પકડને બેઠા.

મન મેરા તો લપટ ગયા હે મન બુદ્ધિ કે પાર, ૧૧
સતગુરુ મોએ આનમીલે તબ તાર હુઆ એક સાર.

મેં મેરીમેં ભૂલ પડાતા ભૂલા-ભૂલા ફિરતા, ૧૨

સતગુરુ મોએ આનમીલે જબ તાર હુઆ એક સીરતા.

મન બુદ્ધિ મેં રહેતા હું ફિર મન બુદ્ધિસે અલંગ, ૧૩
સતગુરુ મોએ આનમીલે જબ તાર હુઆ એક સલંગ.

મન મેરા તો ગલ ગયા હે જૈસા સિંધુ લૂણ, ૧૪
સતગુરુ મોએ આનમીલે તબ તાર લિયા એક સૂણ.

મન મેરા તો હૈ નહિ હૈ નહિ તો કુણ બોલે, ૧૫
સદ્‌ગુરુ મોએ આનમીલે જબ તાર હુઆ એક ખોલે.

મન મેરા તો ગાંડા ઘેલા કાહા કહું મેં ગાતા, ૧૬
સતગુરુ મોએ આનમીલે જબ મન હુઆ હે માતા.

એક તાર હુઆ એક તાર ન પાયા કાહા કહું મેં સૂન કા, ૧૭
સતગુરુ મોએ આનમીલે જબ સલંગ ઊઠા એક ચુનકા.

સ્વામી સેવક મીલ રહે ને હો ગયે આરંપાર, ૧૮
આકાશસે એક ઝૂરન ઝૂરે સો ઝીલ લિયા એક ધાર.

દો ને દસ તો ફૂટ રહે ને મુગત હુઆ હૈ મન, ૧૯

સતગુરુ મોએ આનમીલે સો કાહા કહું ઉનકા ગુન.

દો ને દસ તો ચોડે હુએ ભરા રહ્યા ભરપૂર, ૨૦
સતગુરુ મોએ આનમીલે જબ સેજે ભયા જહુર.

શાસ્ત્રકી સાખે સમજ ગયા'તા પન મેરા મન ન માના, ૨૧
સતગુરુ મોએ આનમીલે તબ આતમ દર્શન જાના.

ધારા છુટી એક ધારા પુરથી ધારા સન્મુખ ધાયા, ૨૨
સતગુરુ મોએ આનમીલે તબ આતમ દર્શન પાયા.

મન મેરા તો મગન હુઆ હે આતમ દર્શન કરકર, ૨૩
સતગુરુ મોએ આનમીલે જબ પિયા પિયાલા ભરભર.

મન મેરા તો ખીલ રહા હે જૈસા સરોવર ફૂલ, ૨૪
સતગુરુ મોએ આનમીલે તબ સંસાર સપના ધૂલ.

મન મેરા તો એસા હુઆ ઉઠ સકે ન ભાગે, ૨૫

સતગુરુ મોએ આનમીલે જબ સમજણ આગેલાગે.

મન મેરા તો એસા હુઆ શબદ કેરે સોટે, ૨૬
સતગુરુ મોએ આનમીલે તબ ચરણુમાં તે લોટે.

મન મેરેકુ મહેર હુઆ હે મહેરમ હોકે માણે, ૨૭
સતગુરુ મોએ આનમીલે આ મનુસાદેહ કે ટાણે.

મન મેરા તુ કાહા કરતા હે લક્ષો લાયા લેખા, ૨૮
સતગુરુ મોએ આનમીલે જબ આરંપાર દેખા.

સતજુગમેં હમ જોગ લિયાને ત્રેતા તપસા મેરી, ૨૯
દ્વાપુર કીના ધ્યાન-સમાધિ કલજુગ માલા ફેરી.

ચાર જુગકી કુન પડી હે મેં મેરા કર લીના, ૩૦
સતગુરુ મોએ આનમીલે તબ અંતર ઘટમાં ભીના.

મન મેરા તો પુરવ ફરીઆ પછમ ફરીઆ દખનમેં દક્ષા લીના, ૩૧
સતગુરુ મોએ આનમીલે તબ ઓતર આસન કીના.

મેં મેરે તો મેરુ ચઢીઆ ધજા ફરુકા દેખા, ૩૨

સતગુરુ મોએ આનમીલે તબ લેખ હુઆ અલેખા.

નવે ખંડ હમ દેખ લીઆ અરુ કેતા જોજન જાવા, ૩૩
સતગુરુ મોએ આનમીલે સબ એક પાવકકા દીઆ.

ઝડઝમકતો જાનુ નહિને બોલું કાલા ઘેલા, ૩૪
સાચે દલસે સહી કિયા હે આદ્ય હોતા સો પહેલા.

સુરતી મેરી શબદુ લાગી જાંહાં આતમ કા ડેરા, ૩૫
સતગુરુ મોએ આનમીલે તબ કારજ હો રહા મેરા.

સુરતી શબદાં આય મીલી હે જબ દૂર હુઆ અંધેરા, ૩૬
સતગુરુ મોએ આનમીલે તબ મીટ ગયા તેરા-મેરા.

સુરત શબદકુ મેલ હુવા હે દોનુ એક હો રહેતે, ૩૭
સતગુરુ મોએ આનમીલે જબ એસા તાર ગ્રહેતે.

સુરતી શબદાં સાચ હુઆ હે કીસ બિધ ઉનકા મરના, ૩૮
સતગુરુ મોએ આનમીલે અબ કાહા રહા હે કરના.

સુરતી મેરી સે'જ ભયા હે સહેજ સમાગમ પાયા, ૩૯

સતગુરુ મોએ આનમીલે જબ સુરત શબદસે લાયા.

સુરતી મેરી શૂન્ય ચઢી હે શબદ સંગે ઝુઝે, ૪૦
સદ્‌ગુરુ મોએ આનમીલે જબ અંતર ઘાવ ન રુઝે.

સુરતી મેરી સૂર-સૂર-સૂર મેહેલુ જાકે માણે, ૪૧
સતગુરુ મોએ આનમીલે અંતરકી અંતર જાણે.

જાના જબકે સુરત-સૂર ભઈ સુરતે બ્રહ્માંડ ફોડા, ૪૨
સતગુરુ મોએ આનમીલે તબ એક હી તાર જોડા.

સુરત નુરતમેં મીલ રહી હે મીલ રહા નિરધારા, ૪૩
સતગુરુ મોએ આનમીલે તબ હો રહે એક હી તારા.

સુરતી શબદા પ્રેમ ભયા હે, પ્રેમ ભયા જબ પાયા, ૪૪
સતગુરુ મોએ આનમીલે તબ એક હી તાર આયા.

સુરતી શબદાં સૂર ચઢા હે મન બાંધા એકહી ખૂંટે, ૪૫
સતગુરુ મોએ આનમીલે પરમાતમ સુખ લૂટે.

સુરત નુરત કે પાર ગઈ હે નરત રહી નીરધારા, ૪૬

સતગુરુ મોએ આનમીલે જબ મેં મેરા મનમારા.

જેસે ગુડીયા ગગનમાંહી એસી ચઢી મોય સુરતી, ૪૭
સતગુરુ મોએ આનમીલે જબ હોઈ રહી એક નરતી.

ગગન ચઢા જબ ગમ પાયા સુરત ભયા હે સુલટી, ૪૮
સતગુરુ મોહે આનમીલે જબ નરત કિયા હે ઉલટી.

સુરત મનકા મન શબદકા શબદ કુનકા ટેકા, ૪૯
સતગુરુ મોએ આનમીલે તબ આપ આગે તીનુ એકા.

એક હુઆ તબ કાહા કહેતે હો સુરત શબદકા દોહો, ૫૦
સતગુરુ મોએ આનમીલે તબ આપો આપ જોહો.

આપ ભયા જબ આપ કહેતે આપો આપ એસા, ૫૧
આપ આપનમેં મીલ રહે તબ આપ ભયા આપ જેસા.

સુરત શબદ એક તાર હુઆ હે અબ શબદ રહા કે સુરતી, ૫૨
સતગુરુ મોએ આનમીલે જબ આપો આપ મુરતિ.

પ્રકાશક : શ્રી સંતરામ મંદિર, નડિયાદ-૩૮૭ ૦૦૧.

પ્રત : ૫૦૦૦

અનુક્રમણિકા

શ્રી સંતરામ બાવની.. ૨
શ્રી દત્તબાવની.. ૬
શ્રી હનુમાન ચાલીસા..૧૦
શ્રી સંતરામ ચાલીસા..૧૩
શ્રી સંતરામ ગુરુબાવની..૧૭

શ્રી રામચન્દ્ર સ્તુતિ

શ્રી રામચન્દ્ર કૃપાળુ ભજ મન હરણ ભવભય દારુણમ્,
નવ કંજ લોચન કંજ મુખ કર કંજ પદ કંજારુણમ્.

કંદર્પ અગણિત અમિત છબી નવ નીલ નીરદ સુંદરમ્;
પટપીત માનહુ તડિત રુચિ શુચિ નૌમિ જનકસુતાવરમ્.

શિર મુકુટ કુંડલ તિલક ચારુ ઉદાર અંગ વિભૂષણમ્,
આજાનુ ભૂજ શરચાપધર સંગ્રામજીત ખરદૂષણમ્.

ભજ દીનબંધુ દીનેશ દાનવ દૈત્યવંશ નિકંદનમ્,
રઘુનંદ આનંદકંદ કૌશલચંદ દશરથનંદનમ્.

ઈતિ વદતિ તુલસીદાસ શંકર શેષ મુનિ મનરંજનમ્,
મમહૃદય કુંજ નિવાસ કુરુ કામાદિખલદલ ગંજનમ્.

પ્રકાશક : શ્રી સંતરામ મંદિર, નડિયાદ-૩૮૭ ૦૦૧.

પ્રત : ૫૦૦૦

અનુક્રમણિકા

શ્રી સંતરામ બાવની.. ૨
શ્રી દત્તબાવની.. ૬
શ્રી હનુમાન ચાલીસા..૧૦
શ્રી સંતરામ ચાલીસા..૧૩
શ્રી સંતરામ ગુરુબાવની..૧૭

શ્રી રામચન્દ્ર સ્તુતિ

શ્રી રામચન્દ્ર કૃપાળુ ભજ મન હરણ ભવભય દારુણમ્,
નવ કંજ લોચન કંજ મુખ કર કંજ પદ કંજારુણમ્.

કંદર્પ અગણિત અમિત છબી નવ નીલ નીરદ સુંદરમ્;
પટપીત માનહુ તડિત રુચિ શુચિ નૌમિ જનકસુતાવરમ્.

શિર મુકુટ કુંડલ તિલક ચારુ ઉદાર અંગ વિભૂષણમ્,
આજાનુ ભૂજ શરચાપધર સંગ્રામજીત ખરદૂષણમ્.

ભજ દીનબંધુ દીનેશ દાનવ દૈત્યવંશ નિકંદનમ્,
રઘુનંદ આનંદકંદ કૌશલચંદ દશરથનંદનમ્.

ઈતિ વદતિ તુલસીદાસ શંકર શેષ મુનિ મનરંજનમ્,
મમહૃદય કુંજ નિવાસ કુરુ કામાદિખલદલ ગંજનમ્.